

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prememba v ogerski vladi.

Vest, da odstopi ogerski naučni in bogočastni minister grof Albin Csaky, raznašala se je že mnogo-krat, ne da bi bila osnovana, sedaj pa se je tudi oficijozno potrdila in tako ni dvoma o njej. Csakyjev odstop je prekarakterističen znak za nenavadne razmere, v katerih se nahaja ogersko ministerstvo. Pred nekaj dnevi še le izposloval je Csaky cesarjevo dovoljenje, predložiti ogerskemu parlamentu cerkveno-politične načrte, in sedaj, ko se mu nalaga dolžnost, utemeljevati in zagovarjati svoje predloge pred narodovimi zastopniki ter jim pomagati do zmage, sedaj se je v tej stvari najbolj prizadeti minister odločil za odstop. Takega slučaja pač ne pomni zgodovina konstitucionalizma. Prostovoljni Csakyjevi zagovorniki opravičujejo ta ministrov korak s tem, da je s pridobitvijo cesarjevega dovoljenja, predložiti cerkvenopolitične predloge parlamentu, končana ministrova naloga in dolžnost in sam Csaky potrja to tolmačenje — ali nihče tega ne mara verjeti, ker je očitno iz trte izvito. Vsakdo vé, da je še le s pridobitvijo cesarjevega privoljenja nastala največja težkota gledé cerkvenopolitičnih predlog, da bi imel minister sedaj največ dela, zakaj predlogo pripraviti in jo doposlati parlamentovemu načelstvu je kaj lahko, težje pa, pomagati tej predlogi, da zadobi pravno veljavo. Nihče ne dvomi, da je ogerska vlada imela silne težave, predno je za svoje predloge dobila cesarjevega dovoljenja, sodi se celo, da je dobila to dovoljenje le ker je spretno izkoristila ministersko krizo v naši državni polovici, a vzlic temu je nerazumljivo, zakaj se je Csaky odločil za odstop sedaj, ko je dosegel važen uspeh in ko ga čaka nič manj važno in težavno delo, prepričati poslansko in magnatsko zbornico, da so njegove predloge potrebne, dobre in koristne. Csaky kandiduje za mesto predsednika magnatski zbornici in misli s tega varnega kraja opazovati velikanski vihar, ki grozi nastati v parlamentu in v celi deželi in kateri je v prvi vrsti on sam prouzročil.

Zakulisne dogodbe, ki so uzrok Csakyjevemu

odstopu, so širšim krogom seveda knjiga, zapečatena s sedmerimi pečati; znani so samo najožjim vladnim in dvornim krogom, a da je Csaky žrtev izrednih okolnostij in da ne odstopi iz ozirrov na svoje zdravje, kakor se čuje sem in tja, o tem ni najmanjšega dvoma.

Csakyjev naslednik postane ali grof Teodor Andrassy ali pa grof Julij Andrassy — sin ali brat umrlega ministra vnanjih del grofa Julija Andrassyja. Teodor ali Julij na vsak način torej Andrassy.

Pričakujejo se pa tudi še druge premembe v ministerstvu. Minister trgovine Lukacs in poljedelski minister grof Bethlen sta se vladni stranki tako korenito zamerila, da jih hoče ta na vsak način odstraniti in ker želi Weckerle ohraniti si te stranke naklonjenost in podporo, je ustregel njeni želji. Lukacsov naslednik postane dosedanji minister notranjih del Hieronymi, a za Bethlenovo mesto je določeu državni tajnik v poljedelskem ministerstvu še dosti mladi in baje izredno nadarjeni Edmund Mikloš. Minister notranjih del pamestu Hieronymija postane najbrž Stefan Tisza, sin Kalmana Tisze.

Kandidatura grofa Julija Andrassyja na mesto grofa Csakyja je v taboru pristnih liberalnih listov obudila precej nejevolje in prouzročila dosti resen odpor. Večini liberalne stranke ni grof Julij Andrassy nič kaj simpatičen, posebno še zato, ker ti gospodje nimajo zmisla za dednost visokih državnih služeb. Pri nas v Avstriji je v tem oziru dokaj bolje: zgodovinski „Hofrathsohn“ postane vedno vsaj dvorni svetnik, a sin ministrov zmatra se za rojenega ministra, zlasti če se je rodil na ministerskem fotelju ali bolje rečeno, za časa očetovega vladanja.

Tudi kandidatura Štefana Tisze dela liberalni stranki precej preglavice, zakaj ko bi Štefan Tisza vstopil v ministerstvo, moral bi se umakniti grof Lajoš Tisza, minister na cesarjevem dvoru, ker je stric kandidatov. Ako bi Lajoš Tisza ostal na svojem mestu, reklo bi se, da je vlada ministerstvo Tiszine rodovine, in to bi utegnulo Weckerlu škoditi, ker noben Tisza ni toli popularen, da bi mogel

računati na volilce in na liberalno stranko, zlasti sedaj ne, ko se je bati posledic boja za cerkveno-politične predloge in proti njim.

Madjaraki listi računajo s to premembo v ministerstvu tako sigurno, da ni o njej dvomiti. Nagibov, da se bodo te premembe izvršile, skoro ni uginiti, najverojetnejše pa je domnevanje, da hoče familija Tiszov, ki faktično vlada celo Ogorsko, spraviti v ministerstvo bolj zanesljive elemente, nego so bili dosedanji, izvzemši seveda grofa Csakyja, kateremu nihče ne krati dvomljivih njegovih zaslug. Ogorska vlada ne bo vsled teh prememb kar nič premenila smeri svoje politike. Sistem ostane stari, tisti kakor je bil za časa Tiszinega gospodstva, le možje, katerim ga je držati, bodo novi. Ali bodo imeli dovolj moči in vztrajnosti, da premagajo vihar, ki se pripravlja zoper ta sistem, to nas bo učila bližnja prihodnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. novembra.

Plener in Wurmbrand.

Nekateri nemški listi preiskali so gospodarsko stališče, katero zavzemata novi finančni minister Plener in trgovinski minister Wurmbrand in dokazali, da sta si ta dva moža v gospodarskem oziru diametralno nasprotna. Plener je kapitalist, Wurmbrand ne, in zategadelj se je nadejati, da pride mej njima prej ali slej do razpora. Sicer pa je zanimljivo, kako so levičarski krogi pozdravili imenovanje Plenerja in Wurmbranda. Plenerju dohajajo dan na dan čestitanja iz vseh levičarskih krogov, vse ga proslavljajo in povzdiguje — celo italijanska duhovščina dalmatinska — za Wurmbranda pa se izvzemši njegove štajerske rojake nihče ne zmeni. To je gotovo potrdilo, da pristnim levičarjem ni po volji imenovanje avtonomističnega in konservativnega Wurmbranda.

Prvi korak k spravi.

Kako blagodejno je uplivalo izjemno stanje na pozicijo mladočeške stranke, to so pokazale zadnje volitve v občinski svet Praški, pri katerih je ta stranka dobila toliko novih mandatov, da bi lahko

LISTEK.

Idejalist.

(Noveleta. Spisal F. G. P.)

I.

Imel je pač tako navado! — Navada pa je naša tiranka, kateri se hoté in čestokrat tudi nehoté lažje in vztrajnejše pokoravamo, nego vsem svetskimi ali božjim zakonom.

Točno ob tričetrt na štiri popoldne ga je moral čakati galonirau kočijaž pred hišnimi vrati z elegantno kočijo, pred katero sta nemirno bila s kopiti dva čila rujavca ter mučila svojega gospodarja, ki ju je navzlic krepkim uzdam in vajetom že stežka pridrževal. Kmalu po naznačenem času pa je prisopihala po kamenitih stopnicah nizdoli trebušata osebica gospoda ministerijalnega svetnika, dr. Etbina Poljaka. Svetnik je zlezal s pomočjo svojega sluga mej mehke blazine kočijine, — sluga je skočil na „kozla, — kočijaž je tlesknil z jezikom in rujavca sta zdirjala kot vihar izpred petnadstropne hiše. — In ko je bila v stolpu cerkve sv. Pankracija ura pet, vrnil se je že vselej gospod svetnik s svojega običajnega sprehoda domov. Tako se je vršilo malone vsak dan. —

Tudi danes se je peljal Poljak na sprehod. Veselo in navzlic svoji debelosti nekako gracijozno

je pridihal nizdoli k vozu; kočijaž in sluga sta mu delala kar najglobočje poklone, svetnik pa jima je milostno odzdravljaj kot menda še nikdar. Ej, sicer je bil gospod tako strog in siten! — Skoro brez pomoči stopil je danes nekam lagotno v odprto kočijo, se zadovoljno naslonil nazaj ter si prižgal dišečo smodko. In njegove oči so se kar bleščale sreče, in zadovoljstva mu je rdelo polne lice; nemirno si je pogladil parkrat zapored svojo dolgo črno brado ter se zamislil. Kočija pa je drdrala po najbolj obljudenih in najlepših ulicah venkaj iz mesta v proste narave sveži zrak. Ljudje so ga pozdravljali danes s ósebnó spoštljivo. Nu, on je privzdignil samo včasih svoj cilinder in še takrat malomarno. Misli njegove so bile bog ve kje! —

„Li že veš, da postane ta-le — baron?“ — vprašal je mlad uradnik svojega druga ter namignil skoro zaničljivo s palcem proti svetniku Poljaku.

„Torej res?“ — začudil se je tovariš in poteza zavisti ali sovraštva — najbrže pa obojega — mu je zaigrala okoli ustnic. — „Nu, čudno sicer ni; klečeprazil je dovolj časa okoli vladnih sukenj in plesal je tudi vedno le po taktu vladne harmonike in sedaj — ta renegat baron!“ —

A tudi ta dva sta bila potegnula pobliskovo svoja klobuka raz glave in ju zavihetela tja do tal, kakor drugi, ki so srečavali Poljakovo kočijo. — Vsi so zgibali svoje hrbte v ponižni dve gubi, na-

birali lica v uprav suženjsko udane poteze ter skušali z vsem kretanjem izraziti svoje brezpogojno in brezmejno spoštovanje in pokorščino. — Kaj pa so čutili v srci ter mu želeli, vedel ni nihče in vender — vsi isto! —

„Baron, — baron!“ — šepetale so pa tacih udanostnih izjavah svetnikove ustnice ter se mu zakročile v porogljiv nasme. — „Dosegel sem torej svoj idejal . . . mlad in krepak sem še . . . pa le še višje, višje! — Smrt je še daleč, — v branilnici tudi nimam veliko nad pol milijona kron . . .“

Kočija je pridrdrala do konca Zofijine ceste ter hotela baš kreniti v Ferdinandovo mesto. V elegantnem krogu je nameraval zapeljati kočijaž okoli ogla visoke, póstarne palače v ozko ulico; pritegnil je levega konja ter na lahko ošvrknil desnega. V istem hipu pa stopi izza ogla dolga vrsta dečkov in deklic v jednobarveni, siromašni obleki sirot, spremljevana od nekaterih usmiljenih sester. V rokah tišče nekateri brojanice, drugi prižgane sveče, vsa vrsta pa glasno govori z monotonim glasom molitev. Za njimi so nesli preprosto belo krsto, kateri je sledila truma redovnikov in redovnic ter še nekaj pogrebcev.

Ta nenadejani prizor je osupnil konja in kočijaža. V strahu, da zbi se dirjajoča rujavca ne zaletela mej sprevodnike, potegnil je kočijaž instinktivno tako močno za vajete, da sta se spela na

osvojila mestni svet. Prva posledica te zmage je odstranitev dosedanega župana dra. Solca. Mož je odličan rodoljub in si je stekel neizmernih zaslug za Prago, a ker je bil zajedno strasten nasprotnik Mladočehov, odstranili so ga ti brezobzirno. Novi župan Gregor izvoljen je bil kot kompromisni kandidat obeh čeških strank. Staročehi so uvideli, da Mladočehov ni moči dalje prezirati in dogovorili z njimi kompromis, čegar glavne točke so: Mladočehom se prepusti mesto prvega podžupana in devet, oziroma deset sedežev v mestnem svetu; v narodnostnih in političnih vprašanjih postopati je vedno soglasno in le če tega soglasja ni doseči, ima vsaka stranka proste roke. — Tudi najrditejši nasprotniki Mladočehov priznavajo, da se je s tem dogovorom upliv mladočeške stranke izdatno pomnožil in da nje popolne zmage skoro ni moči preprečiti.

Hrvatski dež. zbor.

V zadnji seji hrvatskega dež. zbora bila je volitev predsednika na dnevnem redu. Pred volitvijo izjavil je poslanec dr. Frank v imeni opozicije, da je v vseh parlamentarnih državah navada, da se v parlamentovem biro-u prepusti radi konstitucionalne kontrole tudi opoziciji kako mesto. To zahtevata že takt in čut za pristojnost. Ker namerava večina sabora tudi to pot opozicijo izključiti, neče se ta volitev udeležiti. — Po tej izjavi zapustili so vsi člani opozicije saborsko dvorano. Vladna stranka volila je na to Vasa Gjurgjevića predsednikom. — Ze prej volila je bila ta stranka klubovim načelnikom poslanca Kuševića, njegovim namestnikom pa posl. Galuffa. — Ta teden se začne proračunska razprava.

Vnanje države.

Papež in Rusija.

Angleški list „Standard“ javil je pred nekaterimi dnevi, da je za časa rusko francoskih slavnosti papež naročil kardinalu Rampolla, naj v njegovem imenu brzojavi v Peterburg in v Pariz ter slaviteljem sporoči papežev blagoslov. Rampolla je hotel vsled tega odstopiti pa je svojo demisijo zopet prekal in odposlal brzojavko, navedeno na drugem mestu. Ta očitni in nedvoumni izraz papežev naklonjenosti napram Rusiji in nenaklonjenosti napram trozvezi je nemškimi in italijanskimi novinarjem živce tako razdražil, da so kar besneli, a njihova jeza je še narasla, ko so videli, da je papež pripravljen ustopiti Rusiji znamenite koncesije. V sobotni „Nouvel Fr. Presse“ čitamo nastopno brzojavko, katero prelagamo doslovno, ker se nimamo zadostnih informacij, da bi v njej navedene dogodke in trditve mogli preiskati na njih resničnost. Brzojavka slóve: „Znano je, da je papež poklonil ruskemu carju s posebno posveto izvod glagolske mašne knjige, namenjene za katoliško cerkev na Črni gori. Ta čin diplomatske uljudnosti, katera bi bila kot taka jedva umljiva vzlic pustolovski politiki kardinala Rampolle, izvira iz prizadevanja, dokazati carju, da ga sveta stolica zmatra naravnim zaščitnikom Slovanov in da hoče upoštevati njegove želje tudi glede poljskega kraljestva. Česa bi ne storil kardinal Rampolla, da se novemu zavezniku izkaže poslušnega. Mej Vatikanom in Rusijo vršeča se dolgoletna pogajanja bodo skoro končana in sicer na veliko zadovoljstvo Rusije. Ruski Poljaki dobe novo liturgijo, ki pa ne bo v zmislu njihovih želja, ker bo osnovana na narodni, to je na rusko narodni podlagi. Tu se na drug način ponovi isto, kar se je zgodilo na Črni gori, kjer je panslavističen frančiškanski škof tirjal in dobil slovansko liturgijo za svojo dijocezo, dasi je mej dvanajstimi župnijami devet albanških, in dasi Albanci ne znajo srbski še manj pa glagolski. Ker je neka katoliška država temu ugovarjala, obljubila je vatikanska diplomacija, da kongregacija dotičnih dekretov ne izda. Kardinal Rampolla je skrbel, da se je ta obljuba pozabila. Ram-

zadnji nogi, potem pa planila v stran. Kočijažu, ki je skočil za slugo raz „kozla“, so zdrknila vajeta iz rok, voz je butnil z vso silo ob palačin ogel ter se prevrnil. Že itak preplašena konja izgubila sta valed tega čisto vso zavest ter divje zdirljala dalje, vlečoča za saboj prevrnjeni voz. Splošna panika! — Visokoraščen redar in še dvojica pogumnežev zgrabi vender konja ter ju ustavi.

Mej tem se je nabrala velika množica ljudij okoli svetnika, ki je pri padcu raz kočijo priletel tako nesrečno na tlak z glavo, da je omedlel. Zdravnik Š., ki je šel slučajno mimo, ukazal ga je takoj zanesti v palačo, ondi pa je konstatoval, da ima svetnik na temenu globoko rano in da se je radi pretresa možganov bati najhujšega. Malo trenutkov za to izjavo je bil ministerjalni svetnik, dr. Etbin Poljak, določeni baron, že mrtev. Položili so ga v lastno mu kočijo in peljali počasi proti njegovi hiši.

Baš je bila v stolpu cerkve sv. Pankracija ura pet, ko so ga nesli po kamenitih stopnicah navzgor bledega, krvavega . . .

Obupan ženski plač je zavrisnil po zgorenjih dvoranah; na centralnem pokopališču pa so ob istem času polagali v gomilo neko usmiljenko Marijo. — (Dalje prih.)

polla je unet privrženec panslavizma in podpira ga papež, ki sanja o združitvi istočne in zapadne cerkve pod jednim glavarjem, seveda pod katoliškim. Umevno je, da razmerje mej kurijo in omenjeno katoliško državo ni najbolje. — V tej brzojavki je toli skrivnostnih migljajev, da je vredna resnega uvaževanja. Za nekaj dnij, tako upamo, moči nam bo to tajinstveno stvar zadostno osvetliti. Mogoče, da je to senzačna vest, mogoče tudi, da je v svezi z ogersko cerkveno politiko, a takisto je tudi mogoče, da je nekaj resnice na njej.

Francoska zbornica.

V soboto volila je poslanska zbornica Casimirja Perierja predsednikom in Feliksa Faurea, de Malaya in Etiena Lackroya za podpredsednika. Vlada je nameravala navetovati resolucijo, s katero pritrja zbornica izrazom rusko-francoske solidarnosti o navzočnosti ruskih mornarjev v Parizu in Toulonu, pa je to namero zopet opustila, ker so socialisti zagrozili z demonstrativnimi ugovori.

Anarhisti.

Španska vlada stopila je v dogovor z vsemi evropskimi vladami zaradi vkupnega postopanja zoper anarhiste ter predlaga, naj vsaka država strogo nadzoruje vse tiste osebe, ki so kot anarhisti na sumu. Evropske vlade so temu projektu jako naklonjene, zlasti francoska in italijanska. Ali bo to kaj pomagalo, je težko verjeti. Prouzočitelji atentata v Barceloni še vedno niso ujeti, dasi ima policija celo krdelo anarhistov zaprtih in tudi prouzočitelji eksplozije v Marzilji so povsem neznan. Anarhisti se menda ne dajo preplašiti, zakaj dan na dan se čuje o novih atentatih. V Torrentu so vrgli anarhisti dinamitno bombo, ki je naredila mnogo materijalne škode, a tudi v Lizboni so našli nekaj bomb na srečo predno so razpočile.

Koncert češkega kvarteta

dné 19. novembra t. l.

Prvikrat slišalo je včeraj slovensko in sploh umetnoljubno Ljubljansko občinstvo kvartet mladih čeških umetnikov, o katerem se je v poslednjem času toliko slavnega čulo iz glasbenih krogov glavnih mest naše države, v katerih so koncertovali. In koj prvokrat navdušili so izborni umetniki vse občinstvo in neizbrisljiv ostane mu spomin na prekrasni glasbeni užitek včerajšnjega večera, za kateri moramo zahvalo izreči tudi vrli „Glasbeni Matiči“, ki je z velikimi gmotnimi žrtvami pozvala češki kvartet v Ljubljano.

Slovanska umetnost praznovala je včeraj pravo slavlje v najlepšem pomenu besede. Štirje mladi navdušeni Slovani napeli so vse svoje umetniške moči ter nam nedosegljivo dovršeno in mojsterski interpretovali skladbe dveh velikansov glasbe slovanske. Srca pretresujoča bila je izvršitev divnega glasbenega življenjepisa do svetovne slave dospelajočega Smetane, to je kvarteta v E-mol „Iz mojega življenja“. Razumljenje te velikanske skladbe je izdatno pospešila interpretacija z besedami, katero je avtor sam napisal in katero smo že priobčili. Ta točka bila je tako rekoč težišče vzporeda in je sijajno dokazala, kako po krivici so jo zanemarjali doslej glasbeni krogi. Mladi umetniki češki so jo povzdignili do zaslužene slave. Ravno ta skladba je najjasnejši dokaz, da se takozvana „programna skladba“ vzdržuje prav lahko brez velikega orkestralnega aparata, da je celo za jedno točko bogatejša, za poetično svojo vsebino. Če se je Smetana naslanjal na gotovo poetično podlago, je to vse drugače pri velikem njegovem vrstniku Dvořaku v njegovem kvartetu v Es-dur. To je samo glasba, čista absolutna glasba, katero slavni Wolff imenuje najidealnejšo umetnost, in ki smo jo čuli iz te skladbe. Slovansko mišljenje izraža se tu v glasovih, mirno in veselo v prvem odstavku, globokomišljeno in ob enem takoj v veselo prestopivši v dumki, v sladkih sanjah se gibajoč v nežni romanci, veselo in energično v divnem finalu. Iz temat čuti je češke narodne pesni, tako umetno druga z drugo spletene in ženjalno zvezane, da človek ne vé, bi se li bolj čudil bogatstvu mislij ali pa občudoval virtuozno tehniko skladatelja.

In kaj čemo reči o interpretaciji teh dveh velikanskih skladb? Bil je to kvartet le po imenu. Čuli smo tako dovršeno jednotno celoto, da se je zdelo, da vse izvaja jeden sam umetnik. Vsi štirje umetniki zlihi so se v jedno vzvišeno umetniško dušo. Vsak štirih mladih umetnikov je dovršea sam za se, izborna violinista gg. Hoffmann in Suk, temperamenta polni igravec vijole in ob enem izboren spremljevalec na glasoviru g. Nedbal in fini celist g. Berger. Vsi štirje skupaj pa igrajo tako divno, da je res opravičen izrek nečega tujega entuzijasta „come angeli“ (kakor angeljci).

Predaleč bi nas vedlo, da bi na drobno navajali, s kako pretresujočo realistično istinitostjo so nam izvajali poetično vsebino Smetaninoga kvarteta „Iz mojega življenja“, iz katerega je pesni poslušalec povzel sres mojsterski slikan, a istotako izveden življenjepisa in konečno tragično osodo slavnega skladatelja ter njegovo udano resignacijo. Vsak posamičen oddelek izval je opetovano burno priznavanje občinstva. G. Hoffmannu igral je Svendsenovo romanco in Laubove briljantne Polonaise tako vznešeno, dovršeno in virtuozno, da burnega ploskanja ni bilo konca. Pokazal se je kot izreden virtuos tudi v solo-igri, na glasoviru pa ga je spremljal prav izborno g. Nedbal. Istotako dovršena bila je interpretacija velikanskega Dvořakovega kvarteta v Es-dur in primerna značaju posamičnih oddelkov, izmej katerih naj še posebno omenjamo dumko in krasno romanco, v katerih so vrli umetniki pokazali pravo nedosežno dovršenost nežnega prednašanja.

Reči moramo, da je bil prvi poskus, podati slovenskemu občinstvu dovršeno komorno glasbo, prav srečen posebno v umetniškem oziru. Gmotni uspeh pa bi bil lahko boljši, kajti navzlic temu, da je bil koncert dobro obiskan, je bilo vender še dovolj prostora za mnogo taci, katerih nismo videli. „Glasbena Matiča“ pa naj se ne ustraši v svojem umetniškem delovanju, ako pri tem tudi nima gmotnega dobička ter naj nam priredi še večkrat jednake večere. Komorna glasba vzgaja glasbenike za prave glasbenike, občinstvo pa za poznavalce glasbe. Prvi korak v tej stroki je sijajno storjen, torej le pogumno naprej na potu prave glasbene umetnosti!

A. — fl. —

Domače stvari.

— (Iz tabora vzgojiteljev vohunov.) Sobotni „Slovenec“ piše v svojem konfuznem uvodnem članku, zvijajoč se pod težo naših neovrznih dokazov, da njegovi pristaši vohune vzgajajo, tudi to, da kaplan Eržen kot zvest državljan ni mogel mirno gledati, „da se na takem zavodu (v Ljubljanski višji gimnaziji) sramoti vera cesarja in kralja našega.“ — To je najnovejši „šlager“ iz tabora duševne in moralne korupcije, ki se drzne že krono vlačiti v svoj umazani boj. Radovedni smo le, je li bo sedaj vsaj, po tem brezmejno perfidnem napadu na poštenje vsega učiteljskega osebja, vzkipela hladna profesorska kri?

— (Sv. očeta in „Slovenčev“ nazori.) Naveli smo iz „Slovenca“ samega dokaz, da je njegovim kaplanom in višjim patronom postal že ljubši Turek, ki pravoslaven krštan. Sedaj pa navajamo besedilo brzojavke, katero je modri papež Lev XIII. povodom Toulonskih slavnosti poslal ruskemu carju in predsedniku francoske ljudovlade. Ta brzojavka slóve: „Cerkev Kristova, moleča za vesoljni mir, klanja se Previdnosti Božji, ki je združila srca dveh velikih narodnih taborjev, katoliškega in pravoslavnega, k jedinstvu in miru. Blagoslavljam carja in predsednika in oba nju velika naroda in prosim Boga, da ucepi jednako seme ljubezni in miru v srca vseh ostalih narodov.“ — Kaj poreko pač k temu gospodje in hlapci iz uredništva „Slovenčevega“? Naposled utegnemo še doživeti, da proglasé rimskega papeža samega za — razkolnika.

— (Slovenska opera.) V četrtek dne 23. t. m. pela se bode prvokrat v letošnji sezoni Ipavčeva izvorna lirična opera v 3 dejanjih „Teharski plemiči“, ki se je s tolikim uspehom pojavila v minuli sezoni. Ker pridejo v mesecu decembru in po novem letu na vrsto razne nove opere, ki se marljivo študirajo se to domače delo ne bode tako hitro ponavljalo in opozarjamo na to vse prijatelje slovenskega gledališča, posebno rodoljube na deželi.

— („Radogoj“) daroval je rodoljub iz Tržaške okolice 20 kron. — Vivant sequentes!

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Kotkronski dar poslal je uredništvu našega lista: Iz Preserje g. Anton Arko, učitelj 17 kron 60 vin., katere so darovali nastopni rodoljubi: V gostilni g. Jos. Telbana v Kamniku (obč. Preserje): g. Fr. Cvar, trgovec 1 k. 92 vin., g. Iv. Petelin ml. 1 k. 44 v., g. Jak. Drašler 1 k. 12 vin., gg. Jos. Telban, župan, Jak. Marn, nadučitelj, Iv. Mehlín, J. Svete, Fr. Petrovič, vsak po 1 krono, neimenovan 74 vin., gg. Smolč 68 vin., Fr. Trojar 36 vin., Fr. Tegelj 34 vin. V gostilni gosp. Jos. Koširja v Preserji: gg. Val. Boh, Josip

Košir, Iv. Rogelj, Mat. Mazi, Iv. Petelin ml., Fran Rogelj, vsak po 1 krono. — Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Corrigendum.) V sobotni številki naj se v notici Kronske darovi za družbo sv. Cirila in Metoda od 7. vrste naprej čita pravilno: „da so došla darila te dni dosegla in preseгла pet tisočak kron.“ Številka pa naj se pravilno čita 5052 kron 54 vinarjev (namesto 50.52 k. 54 v.).

— (Gosp. cesarski svetnik Murnik) je izročil družbi sv. Cirila in Metoda važnostno delo „Specijalni repertorij krajev na Štajerskem“, izdano po c. kr. centralni statistični komisiji na Dunaji. Za ta prelepi dar prisrčna mu zahvala.

Družbino opraviljelstvo.

— (Slovensko gledališče.) V soboto je bila o svečani razsvetljavi gledališča slavnostna predstava v proslavo godu Nje Veličanstva presvetle cesarice Elizabete. Pred začetkom igre je sviral orkester cesarsko pesem, katero je občinstvo stojé poslušalo. Predstavljal se je prvičkrat na slovenskem odru iz francoščine prevedena glumasta veseloigra Blum-Tochéjeva „Madame Mongodin“, katera je z mikavno snovjo, zlasti pa z mnogimi komičnimi situacijami vzbujala dokaj smeha in dobre volje. „Madame Mongodin“ in nje soprog živita že dvajset let v takem zakonu, ki narobe obrača svetopisemske besede, da bodi žena možu pokorna: ona je vse, on ni nič. „Madame Mongodin“ ni vsakdanja žena, vsakdo v Alençonu jo česti in spoštuje, vse mesto govori o njeni kreposti in čednosti, ker se je nekaj krvavo z nožem v roci maščevala nad predrznežem, ki se je bližal njenemu poštenju. Kot svetinja se varuje in s ponosom se kaže vsakemu oni maščevalni nož. To imponuje seveda tudi možu in zato trepeti pred njo in voljno prenaša njeno strogost. „Madame Mongodin“ je predsednica ustanove, namenjene tekmovalkam krepostne nagrade in kot taka se z gnušom obrača od vsega, kar bi utegnilo žaliti nje rahločutnost. Zato pa seveda vzplamti v sveti jezi, ko izve, da nje mož oči obrača po neki bivši šanzonetni pevki. Dvajset let ni krenil iz zakonskih ojc, zdaj pa mu je hkrati glavo zmesalata ta pevka. Jedenkrat se mu sicer posreči, presepiti soprogo s tem, da se hlini mesečnega, ali kmalu je v še hujši zagati. Kar ga reši star znanec s pripovedko o zanimljivem sestanku z neko damo. „Mongodin“ spozna, da je bila ta dama njegova žena in oči se mu odpró o vsem njenem svetohlinstvu. Zdaj vé pravo zgodbo o možu. Ta hinavka je iz greha napravila čednost in s pomočjo velike laži se dvignila v moralno navideznost, s katero že toliko časa kruto vlada nad svojo okolico! Na sramoto postavljena obljublja potrto, udati se odalej v vse možne zabave in prepustiti njemu samostojno voljo. — Ta vsebina je še osoljena z mnogimi, po sebi komičnimi prizori. Omenjamo n. pr. strahopetnost „Mongodinovo“ pred soprogo, njegov sestanek s „Klorindo“ v slikarski delavnici, njegovo „mesečnost“, zlasti pa oni prizor, ko „Klorinda“ „Mongodina“ spelje na led, da ju mej petjem in ljubkovanjem zasači „madame“, in konečno ono zadostilno spremeno ulog mej soprogo in soprogom. — Glavni ulogi sta bili v izbornih rokah gospoda Borštnika in njegove soproge in uspeli sta obe ugledno dobro. Zelo ljubka in lepa je bila gdč. Nigrinova kot koketna „Klorinda“. V tretjem aktu je pela pristno „Sieblovo“ arijo iz „Fausta“. Ugajali so v manjših ulogah tudi gdč. Slavčeva in gg. Danilo, Perdan in Lovšin. Drugo osebo je služilo bolj v štafo. — Gledališče je bilo le srednje dobro obiskano. Mej dostojanstveniki smo opazili tudi ekselencio fml. Alborija, dvornega svetnika Schemerla, deželnega glavarja Detelo, župana Grassellija, gg. deželne odbornike itd.

— (Razbojnišk napad.) Včeraj, ob pol jednajsti uri dopoldne, šli so štirje gospodje z Drenikovoga vrha v Ljubljano. Pri znani „jelki“ jih dohiti mlado, čedno opravljeno kmetško dekle, vse zasopljeno, s krvavimi očmi in krvavečim ustnima, tresočé se prestanega strahu. Vprašana, kaj se jej je zgodilo, rekla je: „Sam Bog je dal, da so prišli. Po meni bi bilo. Pripeljala sem se z Gorenjskega in počakala na Šišenski postaji, da se je zdanilo. Potem sem šla v drevored. Prinesla sem nekaj denarja bratu neke prijateljice, ki služi pri vojaki in vprašala nekega temno oblečenega človeka, najbrž delavca, kje je domobranska vojašnica. Začel se je z menoj pogovarjati in ko sem ga vprašala, kje se je zglasil za kako službo, mi je rekel, da vé v

gradu za službo in da mi pokaže tudi vojašnico. Peljal me je v gozd in zahteval, naj se mu udam; ker sem se branila, začel me je daviti. Ko sem videla gospode, nisem mogla zavpiti, a on se je tako prestrašil, da me je spustil in utekel“. Tako je dekle povedalo svojo nezgodo slučajnim rešilcem. Da niso ti gospodje prišli, kdo vé, kaj bi se bilo zgodilo. Tivolaki gozd spada sedaj pod Ljubljansko policijo in zato bi bilo želeto, da se bolje nadzoruje, nego doslej, a glavni vzrok, da so taki napadi mogoči, je pač ta, da se Ljubljanski postopači nezadostno nadzorujejo. Redarji so večinoma novinci in pri najboljši volji še ne morejo poznati vseh številnih, imetju in življenju nevarnih elementov v mestu, detektivov, količkaj sposobnih in kaj vrednih, pa nimamo.

— (Podporno društvo za izpuščene kaznjence.) Kakor je našim čitateljem že znano, ustanovilo se je po prizadevanji gospoda državnega pravdnika J. Pajka v Ljubljani društvo, katero si je stavilo nalogo, izpuščene kaznjence, imajoče v kaki občini kranjske dežele domovinstvo ali pa svoje redno bivališče, kateri so s svojim vedenjem med kaznijo pokazali, da je upati njih poboljšanja, podpirati s svetom in dejanjem v njihovem prizadevanju, po dobljeni prostosti na pošten način se preživeti. Društvo imelo je včeraj v dvorani c. kr. deželnega sodišča v Hrenovih ulicah svoj osnovalni shod. Predsednik osnovalnega odbora gosp. državni pravdnik Pajk pozdravil je zbrane člane ter potem v daljšem slovenskem in nemškem govoru razložil namen in važnost novega društva, katero si bode v prvi vrsti prizadevalo, preskrbovati izpuščenim kaznjencem dela in zasluska in jih tako obvarovati, da se ne povrnejo zopet na pot zločinstva; skušalo bode, preskrbeti jim mesto pri takih gospodarjih ali delodajalcih, kateri jih jemljejo ali brezplačno ali proti začasni nagradi, ter se zavežejo, prizanesljivo ravnati z njimi radi njihovega prejšnjega življenja; nadalje podpiralo jih bode pri nakupovanju delavskega orodja in razpečavanju izdelanega blaga; preskrbovalo jim bode začasno hrano, obleko, stanovanje itd. Dosedaj pristopilo je društvu 22 ustanovnih in 56 letnih udov ter uplačalo čez 600 kron; a nabiralne pole niso še dospele vse nazaj in upati je, da se z ozirom na blagi namen društva oglašajo še mnogo članov. Pri volitvi društvenega odbora bila sta per acclamationem izvoljena gosp. deželnega sodišča predsednik Fran Kočevar predsednikom in gosp. državni pravdnik Josip Pajk podpredsednikom, v odbor pa gospodje: stolni kanonik dr. Boštjan Elbert, hišni posestnik Karol Leskovic, deželni odbornik in odvetnik dr. Fran Papež, kaznilnični ravnatelj Karol Paraskovich, sodnijski zdravnik dr. Julij Schuster, deželnega sodišča svetnik Karol vitez Strahl, stotnik v pokoji in mestni odbornik Matija vitez Zitterer di Casa Cavalchina in kaznilnični kurat Anton Žlogar. Gospod kurat Koblar vprašal je predsednika, je-li bode društvo tudi skrbelo za izpuščene kaznjence prisilne delavnice, gospod vitez Zitterer pa, je-li bi ne kazalo, podpirati tudi onih nezakonskih mater, katere brez sredstev zapuščajo poročnišnico, ker bi se na ta način preprečil marsikateri detomor. Gospod predsednik Kočevar izjavil je, odgovarjajoč na stavišnja vprašanja, da sedaj pač še ne kaže, razširiti pravila in delokrog društva v omenjenem smislu; ako pa bodo sredstva pripuščala, storilo se bode drage volje, kar je mogoče. Potem zaključil je predsednik osnovalni shod.

— (Stenski koledar.) V založbi „Narodne Tiskarne“ je izšel Stenski koledar za leto 1894. in se dobiva v „Narodni Tiskarni“, in pri g. A. Zagorjanu ter v vseh drugih knjigotržnicah po 25 kr. s poštnino 27 kr. Koledar je jako eleganten. Opozarjamo nanj vse narodne kroge, zlasti pa vse urade, odvetnike, notarje, trgovce itd.

— (Ljubljanska) je vsled zadnjega dežja silno narasla in bati se je, da prestopi bregove, če neugodno južno vreme kmalu ne poneha.

— (Circus Corradini.) Sobotna, na čast direktorju g. Corradiniju prirejena predstava z vojaško godbo in zanimivim deloma novim programom, privabila je vkljub skrajno neugodnemu vremenu mnogoštevilnega občinstva. Ravno tako dobro obnesli ste se tudi včerajšnji dve predstavi. Danes ob 1/28. uri zvečer je zadnja predstava z raznimi novimi točkami.

— (Umrla je) v soboto v Škofji Loki soproga mestnega župana gospa Ivana Sušnik roj. Vilfan v 51. letu svoje dobe. Pokojnica bila je uzorna narodna žena in mati. Lahka jej zemlja in blag spomin!

— (Kmetijska gospodarska predavanja) je imel v poslednjem času popotni učitelj kmetijske družbe g. Gustav Pirc. Tako je predaval v Horjulu o porabi sadja in o ameriškem načinu sušenja sadja. Na Gorenjskem predaval je o planinskem gospodarstvu posebno v Bohinjski dolini, o konjereji oziroma o nje zboljšanju. Na Dolenjskem predaval je v Št. Jarneju o novi ameriškanski trtnici v Kostanjevici, v Dobropolji o živinoreji posebno o reji goveje živine. Dalje je govoril o konjereji na Vrhniki in v Št. Jarneju.

— (Petindvajsetletnica narodne čitalnice v Črnomlju.) V spomin svojega 25letnega obstanka priredi Črnomaljska čitalnica v nedeljo dne 26. t. m. slavnost v prostorih gostilne „Grad“. Vzpored: 1.) Predvečer 25. novembra ob 7. uri bakljada z godbo. 2.) Mej bakljado streljanje s topiči. 3.) Po bakljadi umetni ogenj. Dne 26. novembra: 1.) Julij Polzer: „Pozdrav iz Štajerske“, koračnica (dvoje gosli in glasovir). 2.) F. Šetina: „Zorica in Ivan“, šalji prizor s petjem. 3.) Dr. B. Ipavec: „Tak si lepa“, poje čitalnični mešani zbor. 4.) E. Gangl: „Pri vinu“, udarjajo metliški tamburaši. 5.) Slavnostni govor, govori g. F. Šetina. 6.) G. Langer: „Stara mamica“, (dvoje gosli in glasovir.) 7.) Dr. G. Ipavec: „Mrak“, udarjajo metliški tamburaši. 8.) Hrab. Volarič: „Divja rožica“, poje čitalnični ženski zbor s spremljevanjem na glasoviru. 9.) M. pl. Farkaš: „Sretan imendan“, udarjajo metliški tamburaši. 10.) J. Bučar: „Potpourri opernih melodij“, (dvoje gosli in glasovir). 11.) Hrab. Volarič: „Slovan na dan“, poje čitalnični mešani zbor. 12.) Ivan pl. Zajc: „Domovini i ljubavi“, udarjajo metliški tamburaši. 13.) Sijajen ples. Svira črnomaljska godba na lok. Na glasoviru svira gdč. Roz. Clarici, na gosli gg. J. Bučar in F. Padéra. Pevske zборе vodi g. J. Bučar. — Vstopnina za posameznike 60 kr., za obitelj 1 gld. — Začetek ob 1/28. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

— („Gorotan“.) Prvo slovensko pevsko društvo na Koroškem „Gorotan“ v Šmihelu nad Pliberkom vabi na ustanovni zbor, ki se bode vršil dne 22. novembra 1893, ob 7. uri zvečer pri Šercarju v Šmihelu. Vzpored: 1. Nagovor; — 2. „Pesem koroških Slovencev“, zbor, vglasbil Fr. Ozbič; — 3. „Mili kraj“, zbor, vglasbil Ant. Nedvž; — 4. „Mrak“, zbor, vglasbil dr. Ipavec; — 5. Sopran solo s spremljevanjem na glasoviru; — 6. „Mladini“, zbor, vglasbil Ant. Hajdrih; — 7. „Slovenec sem“, zbor, vglasbil dr. Ipavec; — 8. Dvospev s spremljevanjem na glasoviru; — 9. „Pod oknom“, zbor, vglasbil Ant. Hajdrih; — 10. „Bog je vstvaril zemljico“, narodna; — 11. Sopran solo s spremljevanjem na glasoviru; — 12. „Dekle, povej, povej!“, narodna; — 13. „Petelinčkova ženitev“, šalji zbor, vglasbil Ant. Hajdrih. — K mnogobrojni udeležbi vabi začasni odbor.

— (Prostovoljno ognjegasno društvo v Kastvu) priredi v nedeljo dne 26. t. m. v prostorih Kastavske čitalnice zabavo s petjem, gledališko igro, tombolo in plesom. Vstopnina 2 kroni, za obitelj 3 krono. Čisti dohodek je namenjen za društvene svrhe. Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Retečah pri Škofji Loki izpraznjeno je mesto učitelja in vodje z dohodki IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 4. decembra pri okr. šolskem svetu v Kranji. — Na dvorazredni ljudski šoli v Dekanih v Koperskem šolskem okraji, je razpisano mesto podučiteljice. Prošnje pri okr. šol. svetu v Kopru.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. novembra. „Montagsrevue“ naznanja, da je ministerski svet že določil izjavo, s katero se predstavi parlamentu. Vlada bo izjavila, da vzdrži vse od prejšnjega ministerstva predložene zakonske načrte, da bo nadaljevala regulacijo valute na dosedanji podlogi in da v kratkem predloži načrt premembi volilnega reda v zmislu Mengerjevih nasvetov. Glede slovanske opozicije pravi list, da se je nje ustanovitev izjalovila, ker je vlada s pomočjo grofa Hohenwarta pregovorila slovenske

poslance, da ostanejo v konservativnem klubu in ker je gališki namestnik Badeni pregovoril Maloruse, da ne stopijo v opozicijo.

Dunaj 20. novembra. Vsi bivši ministri Taaffeove vlade in vsi sedanji ministri, na čelu jim Windischgrätz, bili danes pri cesarju v avdijenciji.

Dunaj 20. novembra. „Pol. Corr.“ javlja iz zanesljivega vira, da Hartenau ni zapustil memoir, pač pa da se je pripravljaj na njih pisanje, a ni mogel izvršiti svoje namere zaradi poletnih vojaških vaj. Želja, da bodi Hartenau pokopan v bolgarski zemlji, se udovi še ni naznanila, upati pa je, da jej iz ozirov na historično ulogo pokojnikovo ustreže, zlasti ker je Hartenau svoji sestri, grofici Elbach, baje večkrat rekel, da želi biti pokopan na Bolgarskem, če bi to Bolgari zahtevali.

Gradec 20. novembra. Cesarjev pobočnik major Lonyay in vojvoda Viljem Württemberški obiskala grofico Hartenau. Nadvojvoda Karol Ludovik in soproga poslala krasen venec. Bolgarska deputacija došla sem. Vsi člani poljubili so stekleni pokrov krste ter se potem poklonili grofici.

Rim 20. novembra. „Diritto“ javlja, da pojde Kalnoky iz St. Rema tudi v Pariz in v London.

Kolonija 20. novembra. „Köln. Ztg.“ javlja, da pride rusko sredozemsko brodovje v kratkem v Carigrad.

Listnica uredništva.

Philantropos: Vašega „II. pisma“ nikakor ne kaže priobčiti. Mesto očitaj treba navesti fakta, s samimi očitaji se narodni stvari nič ne koristi, ampak še škoduje. Listki nam bodo dobro došli!

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati boleti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštne povzetji razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18—16)

Loterijske srečke 18. novembra.

Na Dunaji:	90,	18,	80,	39,	6.
V Gradci:	38,	35,	50,	1,	4.

Tujci:

19. novembra.

Pri **Maltét:** Hanslovsky, Glück, Vinzek, Herzl, Steinherz z Dunaja. — H. Uptmann, Kurz iz Gradca. — Vitez pl. Lušin iz Gorice. — Fritsch iz Trsta. — Hofman Suk, Berger iz Prage. — Schener iz Krškega. — Orehek iz Litije. — Gruntar iz Ribnice. — Mally iz Logatca. — Dr. Den iz Postojne.

Pri **Slonu:** Hofberg, Weisz, Weisch, Kaserer, Berger z Dunaja. — Fischer iz Karlova. — Globotschnik iz Kranja. — Leitner iz Linca. — Hirschman iz Siska. — Baniger iz Il. Bistrice. — Codelli, Schott, iz Trsta. — Podgoršek iz Litije. — Kundič iz Opatije. — Bras iz Gorice. — Mayer iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru:** Bau, Teatin, Braune, Herzl iz Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarju:** Podboj iz Ribnice.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. nov.	7. zjutraj	722.9 mm.	1.4° C	brezv.	megla	33.00 mm.
	2. popol.	719.7 mm.	3.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	715.9 mm.	4.4° C	brezv.	dež.	
19. nov.	7. zjutraj	710.8 mm.	5.2° C	sl. zah.	dež.	21.8 mm.
	2. popol.	710.4 mm.	6.6° C	sl. zah.	dež.	dežja.
	9. zvečer	712.6 mm.	3.8° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 3.1° in 5.2°, za 0.0° in 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20 novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	96 „ 90 „
Avstrijska zlata renta	118 „ 20 „
Avstrijska krona renta 4%	96 „ 05 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 95 „
Ogerska krona renta 4%	93 „ 95 „
Avstro-ogerske bančne delnice	996 „ — „
Kreditne delnice	340 „ 25 „
London vista	125 „ 95 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 92 1/2 „
20 mark	12 „ 38 „
20 frankov	10 „ 03 1/2 „
Italijanski bankovci	43 „ 50 „
C. kr. cekini	5 „ 99 „

Dné 18. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	196 „ 25 „
Ljubljanske srečke	24 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151 „ 40 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	266 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 32 1/2 „

Pristno

štajersko slivovico, najfinejši vinski tropinovec in tropinsko žganje prodaja zganjarija Raimunda Wieser-ja v Hočjah pri Mariboru, Štirsko.

Ceneno češko posteljno perje

iz prve provenijencije, garantirano brez prahu, s parom očiščeno, razpošiljam za poskušnjo v zavojih po 5 ko. po pošti in proti povzetju **poštine prosto: Na pol belo novo skubljeno perje 10 funtov gld. 5.—, 6.50; čisto belo 10 funtov gld. 8.—, 10.—, 12.—, 14.—; čisto belo najfinejše vrste 10 funtov gld. 16.—, 18.—, 20.—, 24.—; gosje perje belo kot alabaster funt gld. 2.50, 3.—, 3.50. — Specijalitet: Gotove postelje za gospódo in póse, gornja postelja, blazina, 2 vzglavji, v kojih je 15 funtov dobrega postelnega perja z dobrim jeletom, vse vkupe za gld. 13.—, 16.—, 21.—, 30.— do gld. 50.—. Če komu kaj ne bi ugajalo, se nazaj vzame ali pa zamenja. (1151—2)**

Tovarna postelnega perja **S. Hahn**
Klatov (Klattau) (Češka).

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždano, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždano, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zell na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ popoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „
Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—252)
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

Spreten

zastopnik za Kranjsko
se išče za zganjarijo, ki je na dobrem glasu.
Ponudbe naj se pošiljajo pod „1000“ upravnistvu „Slov. Naroda“.
(1163—2)

Sportni cirkus F. Corradini.

Zadnji dan! Zadnji dan!
Cirkus je dobro kurjen.
Nepreklono! Nepreklono!
Velika odhodna gala-predstava
z jako bogatim, briljantnim vspehom.

Javna zahvala.

Pred svojim odhodom iz Ljubljane ne morem si kaj, da ne bi izrekel svojo iskreno, najglobokejšo zahvalo za prizanesljivost, dobroto in prijazno blagonaklonjenost, ki se mi je v toli obilni meri izkazovala od strani p. n. občinstva, kakor tudi vseh tukajšnjih novih in ob enem prosil, da bi mi p. n. občinstvo ohranilo prijazen spomin tudi v prihodnje, za kar se takisto že v naprej najprisrčneje zahvaljujem ter beležim

z velespoštovanjem

F. Corradini,
ravnatelj.

(1119—12)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani je izšel:

Sa leto 1894. **Stenski koledar.** Sa leto 1894.

Cena komadu 25 kr., po pošti 28 kr.

Universum! Universum!

Universum

ново popravljena z apenjača, pri pravih Jägerjevih srajcah

zeló praktično, kakor pri belih srajcah, prirejena spredaj.

Cene: male srednje velike večje
gld. 3.30 gld. 3.60 gld. 3.90 60—90 kr. višje.

Dobiva se samo pri

Henriku Kendi

Ljubljana. (1156—3)

Glavna zaloga pristnega dr. Jägerjevega perila in izključno privilegovanih normalnih jezdni hlač za civilne osebe ter c. in kr. častnike.

Zapenja se spredaj!

Zapenja se spredaj!

Najudaneje podpisana centralna administracija „Fremden-Zeitung“ za Avstrijo si usaja opozarjati p. n. občinstvo na ta časnik in vabi p. n. interesente za promet tujcev najljubneje, da se blagovolijo nanj naročiti.

„Fremden-Zeitung“

centralno glasilo za pospeševanje prometa tujcev v Avstriji vstevaje na meji ležeče bavarsko višavje.

Avtorizovano glasilo Dunajske družbe za mestne interese in promet tujcev, Salzkammergutske in tirolske deželne družbe za promet tujcev na Štajerskem, kakor tudi zaveze vseh letovišč Atterskega jezera, društva za pospeševanje prometa tujcev na Solnograškem, zaveze gostilničarjev na Bodensee-u in na Renu in sekcije za promet tujcev nemškega „Böhmerwald-Bunda“ l. t. d.

Uradi: Dunaj, Budimpešta, Inomost, Gradec in Monakovo. Centrala: Solnograd.

Naročnina celoletno: tuzemstvo gld. 7.—, inozemstvo gld. 8.—; poletna sezona: tuzemstvo gld. 5.—, inozemstvo gld. 6.—, s humoristično prilogo 50 kr. več.

Se razdeljuje na državnih železnicah, c. kr. priv. južni železnici in c. kr. priv. avstr. severo-zahodni železnici po organih teh železnic mej sezono za potovanja v naslednjih postajah: Heb, Attnang, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregnica in Kufstein, Franzensfeste, Bocen, Trident in Praga, Tešin in Liberec. Istotako na parnikih na Doravi in na avstrijskem delu Bodensee-a.

Ta časnik razširjen je v več ko 1000 hotelih in kopeljih zunaj Avstrije. Popis se dobi brezplačno.

V naših letošnjih velikih božičnih in novoletnih številkah začeli bodemo priobčevati sestavke „Im Krainer Land“ in s tem pričnemo svoje publicistično delovanje tudi na polju prometa tujcev za Kranjsko.

Posneti iz najboljših virov, pisani večšim peresom in bogato ilustrovani, naj ti sestavki z besedo in podobo delujejo na naš veliki krog čitateljev za lepo planinsko deželo Kranjsko.

Da popolnoma zadostujemo tej svoji nalogi, opozarjamo p. n. interesente prometa tujcev po Kranjskem na naš list „Fremden-Zeitung za Avstrijo“ in jih uljudno vabimo na naročbo in inseriranje v tem časopisu.

Z velespoštovanjem

centralna administracija „Fremden-Zeitung“

Solnograd, Berggasse št. 12. (1146—3)